

Zonder vrijwilligers geen topveld: het geheime wapen van SC Heerenveen

Bij SC Heerenveen is het onderhoud van het stadionveld en de trainingsvelden op Skoatterwâld veel meer dan alleen maaien, belijnen en beluchten. Fieldmanager Gertjan Hilarius geeft leiding aan een hecht driekoppig grasteam dat het stadionveld en tien natuur- en kunstgrasvelden op trainingscomplex Skoatterwâld onderhoudt. Maar de club vormt bovenal een plek van gemeenschapszin, waar naast het grasteam de motor achter de veldkwaliteit wordt gevormd door de vrijwilligers, de dagbesteding en supporters.

Auteur: Karlijn Raats

Het team is genomineerd voor de titel BVO Grasteam 2026. De verhoudingen binnen de ploeg laten zich het best omschrijven als een familie. Hilarius: 'We werken met vrijwilligers, mensen met een beperking en supporters. Binnen die doelgroepen bieden we elkaar allemaal een luisterend oor wanneer iemand in de problemen zit of een partner heeft verloren. Daar nemen we de tijd voor. Ik neem daar tenminste nu veel meer de tijd voor dan vroeger. Hier hoort dat.' Het fundament van het team berust op geborgenheid en langdurige vriendschappen. Rechterhand Wopke Langenraap en Hilarius zitten al vanaf groep 3 in dezelfde vriendengroep, waren beiden greenkeeper en vieren zelfs met hun gezinnen tweede kerstdag samen. Ook de vaste grasteamrituelen zijn heilig: om 12.30 uur gaan de telefoons uit en wordt er gezamenlijk gegeten, en op vrijdagmiddag staat er patat op het menu voor iedereen die er is, ook voor de vrijwilligers.

Gouden krachten

Het grasteam vervult een grote maatschappelijke rol. Een bijzonder voorbeeld is Geert, een overleden vrijwilliger met het syndroom van

Down. ‘Met hem hadden we een hechte band. Hij zei spelers altijd direct wat beter moest. We hadden eens een golfkar voor zijn werkzaamheden besteld. Hij omhelsde me helemaal, omdat hij er zo lang op had gewacht in zijn beleving. Na het overlijden van Geert vormde het grasteam, inclusief vrijwilligers, een erehaag. De golfkar werd omgedoopt tot de ‘Geert Mobiel’ en feestelijk onthuld door zijn familie. Ook Lammert is zo’n gouden kracht. Ondanks zijn gezondheid staat hij waar mogelijk nog altijd paraat om leveranciers binnen te laten of bij te springen. En Auke van de dagbesteding stond eens aan het begin van de wedstrijd tijdens het Friese volkslied live op ESPN fier met zijn hark naast de hoofdtrainer. Dat typeert ons eigenaarschap.’

Code rood en de 83e minuut

De verbondenheid van de vrijwilligers met het grasteam blijkt ook bij calamiteiten. Afgelopen winter waren alle velden bedekt met sneeuw: om 03.00 uur ’s nachts stonden zij allemaal al bij de poort om met het grasteam de velden sneeuwvrij te maken. Niemand hoefde er gebeld te worden. Hilarius vermeldt: ‘De supporters waardeerden die inzet enorm: in het weekend riep de stadionspeaker in de 83e minuut niet een voetballer, maar ‘een bijzondere groep die het veld mogelijk maakte’ uit tot beste spelers van het veld.’ Hij vervolgt trots: ‘En bij dreigend noodweer stonden er afgelopen jaar binnen een uur dertig man aan het hek om het veld met doeken af te dekken. En bij 25 cm sneeuw belandde een oproep per ongeluk op sociale media: de volgende ochtend stond een sponsor klaar met twintig sneeuwschuivers, een cateraar serveerde soep en tachtig vrijwillige supporters hielpen mee.’

Blijven innoveren

Toch vraagt de uitbreiding van de verantwoordelijkheden ook om een strakke organisatie. Waar in Engelse stadions gemiddeld tien groundsmen rondlopen, onderhoudt het team van Heerenveen met z’n drieën en de vrijwilligers negen velden plus het stadionveld. Na het vertrek van een collega besloot Hilarius niet direct een vacature open te stellen, maar kritisch naar de efficiëntie te kijken. In samenwerking met Christian Theil van Turfcoach werd speciaal voor SC Heerenveen een applicatie ontwikkeld. Via QR-codes en een intuïtieve interface met grote iconen kunnen de teamleden op hun telefoon precies zien welke taken er die dag op de planning staan. ‘Nu we werken met een digitale planning is mijn hoofd rustiger geworden, ondanks die ene man minder.’

Vakkennis overdragen op de nieuwe generatie

Als ervaren senior deelt Hilarius zijn 25 jaar aan vakervaring inmiddels graag met anderen. Collega’s van gemeenten en ingenieursbureaus kloppen regelmatig bij hem aan met vragen over schimmels en veldonderhoud. Daarnaast biedt het team actief stageplekken aan jonge leerlingen van de Aeres-school, om hen de fijne kneepjes van het vak te leren en hen te behouden voor de sector. Hilarius lacht: ‘En als wij de prijs winnen, schrijf ik graag alle vakbladcolumns voor volgend jaar vol over ons werk. Maar belangrijker is dat de wereld weet dat we zonder de Aukes, Lammerts en Andriesen echt niet gaan winnen en we ook nooit onze huidige veldkwaliteit voor elkaar krijgen.’

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!

VIER HET MEE!
Een avond vol goed eten, ontmoetingen én de live ontknoping op het Green Gala. Koop hier je ticket.

